

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟΥ

ΚΕΦ. Α.

ΠΕΡΙ ΑΙΡΕΣΕΩΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ.

ΦΗΜΙ τοίνυν αἰρεῖσθαι τὸν σερπηγὸν, ἢ 1) κατὰ γένη χει-
νοντας, ὡςπερ τὸς ιερέας, ὅδε καὶ ψίας, ὡς τὸς 2)
γυμνασιάρχας ἀλλὰ σώφρονα, ἐγκεφαλή, ηπίτην,
λιὸν, διάπονον, νοερὸν, ἀφιλάρχηγυρον, μήτε νέον, μή-
τε πρεσβύτερον, 3) ἀντύχη, καὶ παλέρα πάιδων, οιδ-
νὸν λέγειν, ἔνδοξον.

C 2

α. Σω-

Ad Cap. I.

Easdem Ducis virtutes iisdem quoque verbis re-
censet Leo in Taet. c. II. qui in aliis quoque totum
paene hunc Onofandri Strategicum ad uerbum trans-
scripsit; unde multa loca ex eo emendari suaeque
integritati restitui possunt. Hisce uero memoratis
Ducis virtutibus Leo merito addit pietatem, quae ut
in omnibus rebus, ita in re militari omne fert pun-
ctum. Qua dere bene sapienterque Cyrus apud Xe-
nophontem L. I. K. II. p. 55. πολλὰ γάρ μοι συ-
νόντες ἐπίσαθε, ἢ μόνοντά μεγάλα, ἀλλὰ καὶ
τὰ μικρὰ πειρώμενοι ΑΠΟ ΘΕΩΝ ΟΡΜΑΣΘΑΙ
ΑΕΙ.

I κατὰ γένη.) Fuerunt nimirum non solum
apud Graecos, atque Romanos; sed alias quoque gen-

tes certae familiæ, quæ dignitate reliquas antecel-
luerunt, propriaque sibi sacerdotia habuerunt, quæ
πατρινὰς; aut κατὰ γένος ιεροσύνας appellarunt.
Sic apud Athenienses clarissimæ erant Eumolpi-
darum, Cerycum; apud Argiuos, Acestoridarum
familiæ; apud Romanos Portii et Pinarii, qui
Herculis sacra curabant. Harpocration in uoce
γεννῆται memorat ιεροσύνας cuiilibet familiæ Athe-
nis προσηκόστας, quarum triginta erant in quali-
bet Φρεατείᾳ seu curia; adde Dionys. Hal. L. VIII.
p. 510. Polluc. p. 910 Aelian. V. H. L. XIV. c. 5.
Petitum in leg. Att. p. 86. Unde lex apud Platonem
L. VI. de leg. T. II. p. 759. ιερῶν δὲ ιερέας, οἵς
μέν ἔισι πάτριαι ιεροσύναι καὶ αἱς, μὴ κινεῖν.